

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

Eti sit quasi via ad præscriptionem sive consuetudinem Juris præscriptam. Ex quo sequitur, si consuetudo à legibus irrationalis & iniqua judicata fuerit, non posse ex ea præscriptionem, sive consuetudinem Juris præscriptivam oriri, nisi, ut aliqui excipiunt apud Rochum, consuetudo inducatur sciente ac paciente Principe: quod licet alias verum sit, tamen non puto esse propriè dictam exceptionem à doctrina traditam, si enim Princeps sciens, consuetudinem permittat adversus legem induci, cum illam, si vellet, prohibere posset, tunc lex non propriè per præscriptionem, sed per tacitam Principis revocationem abrogatur, ut proinde mirum non sit, neq; legitimi temporis diutinatem, neq; bonam fidem in hoc causa requiri.

8. Verum hoc loco objectio solvenda est: Nam quidquid per privilegium aut dispensationem Principis obtineri potest, id etiam per consuetudinem temporis immemorialis introduci posse videtur, quia tanti temporis possessio vel consuetudo facit præsumptionem tituli seu privilegii

sive vilegii, ut volunt DD. ex cap: 1. de præscript: in 6. ergò, si versemur in casu seu facto aliquo, quod non ita juri naturali vel divino repugnat, quò min' saltem persuīni Ponfiscis consensum ac privilegium honestari possit, v. g. ut laici decimas percipient, ut jurisdictionem aliquam in personas Ecclesiasticas exerceant, vel iis aliquam Collectam imponant; ut in eadem Ecclesia duæ dignitates cum **Canonio** obtineantur &c. Sequitur in ejusmodi casibus etiam confuetudinem immemorialem introduci posse. *Resp.* Hoc nullo modo concedendum, atq; regulam illam. *Quæsibilitia* privilegio sunt etiam *quæsibilitia consuetudine*, aut præscriptione necessariò limitandam esse *Felin: in cap. accedentes n. 15 de præscript: ibid: Abb. n. 3. Rochus S. 3. n. 33.* si lex confuetudinem tanquam abusum & corruptelam improbet ac damnet, nam præscriptio locum habere non potest, si jus aliquem faciat incapacem possessionis & inde consequentis præscriptionis, sicut videre est in jure decimarum, quòd cùm ex propria institutione sua Ecclesiasticum sit, in laicum cadere non potest, nisi ex

Cc 2 speci-

speciali & legitima Ecclesiastici Prælati
concessione aut Privilegio: ergo nisi ali-
quis cum præscriptione talis tituli possi-
deat, nunquam præscribere poterit, quia
incapax est præscribendi. Hæc autem ra-
tio similiter locum habet, quotiescumque
jura aliquam consuetudinem ut irratio-
nabilem damnant, nam hoc ipso reddunt
eam inefficacem ad præscriptionem in-
troducendam, vel quod eodem redit, u-
tentes tali damnata consuetudine red-
dunt jure inhabiles ad præscribendum
adversus legem, quandoquidem consue-
tudo per quam lex introducitur, rationa-
bilis esse debet.

9. Prævalere tamen poterit consuetu-
do *Rochus loco cit. Abb. in cit. cap: accedentes.*
quamvis Jure Ecclesiastico reprobata,
his casibus. 1. Si scientiâ & patientiâ Prin-
cipis liberâ adjuvetur, quamvis hanc non
esse propriè dictam præscriptionem suprà
dictum sit. 2. Si consuetudo præsumpto
aliquotitulo adjuvetur v. g. constante fa-
mâ privilegii concessi, quod diuturnitate
temporis amissum sit; nam fama dat justam
causam credendi, Cravetta de antiquis temporum

par.